

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Sklenářem v hlavním líčení konaném dne 03. 03. 2025 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný [REDACTED], nar. [REDACTED] 1979 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED],

je vinen, že

1. v období od [REDACTED] do [REDACTED] v [REDACTED] ani jinde neplnil jako otec zákonnou vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], ačkoliv mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a konkrétně mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDACTED], č.j. [REDACTED], jenž nabyl právní moci dnem [REDACTED], ve výši [REDACTED] Kč měsíčně, splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám oprávněné matky [REDACTED] [REDACTED], když za uvedené období dluží na výživném částku ve výši [REDACTED] Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

2. v období od [REDACTED] do [REDACTED] v [REDACTED] ani jinde neplnil jako otec zákonnou vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], ačkoliv mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a konkrétně mu byla její výše stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDACTED], č.j. [REDACTED], jenž nabyl právní moci dnem [REDACTED], v částce [REDACTED] Kč měsíčně,

splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám oprávněné matky [REDACTED] nar. [REDACTED], které tak za uvedené období dluží na výživném částku ve výši [REDACTED] Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

3. v období od [REDACTED] do [REDACTED] v [REDACTED] ani jinde neplnil jako otec zákonnou vyživovací povinnost vůči svému nezletilému synovi [REDACTED], nar. [REDACTED], ačkoli mu tato povinnost vyplývá z ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a konkrétně mu byla její výše stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDACTED], č.j. [REDACTED], jenž nabyl právní moci dnem [REDACTED], v částce [REDACTED] Kč, když výše vyživovací povinnosti byla upravena rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne [REDACTED], č.j. [REDACTED], jenž nabyl právní moci dnem [REDACTED] na částku [REDACTED] Kč měsíčně s účinností od [REDACTED], splatnou vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám oprávněné matky [REDACTED], které tak za uvedené období dluží částku ve výši [REDACTED] Kč

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 2.:

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 3.:

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody ve výměře 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

- Po provedeném dokazování v rámci hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je podrobně uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
- Obžalovaný** [REDACTED] v hlavním líčení využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Soud proto podle § 314d odst. 2 za použití § 207 odst. 2 tr.ř. přečetl protokol o výslechu podezřelého [REDACTED] na č.l. 4-6 spisu. Zde se obžalovaný vyjádřil ke svým osobním poměrům tak, že nemá žádný pracovní poměr, žije se brigádně, pracoval kupř. [REDACTED], je vyučen v oboru [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

██████████. K věci samé pak uvedl, že obsah usnesení o zahájení trestního stíhání (*s nímž souladný je i popis skutku ve výrokové části tohoto rozsudku*) se zakládá na pravdě, výživné na děti skutečně nehradil. Důvodem neplacení výživného měla být jeho neblahá majetková situace, kdy se mu nedaří najít zaměstnání. S dětmi se pravidelně nestýká, dárky ani jiná nepeněžitá plnění jim neposkytuje.

- 3 Obž. ██████ podle § 206c odst. 1 tr.ř. před soudem prohlásil svou vinu. Soud neshledal důvody, proč prohlášení viny nepřijmout (§ 206c odst. 5 tr.ř.), usnesením podle § 206c odst. 4, 6 tr.ř. proto **přijal prohlášení viny** a současně rozhodl, že dokazování se neprovede v tom rozsahu, v jakém obž. ██████ prohlásil svou vinu. Dokazování tak bylo provedeno jen v rozsahu zbývajícím.
- 4 Soud dále podle § 213 odst. 1 tr.ř. v hlavním líčení provedl **listinné důkazy**, dokumentující trestní minulost obžalovaného, jeho otcovství k pošk. dětem a dále majetkové poměry obžalovaného a matek pošk. dětí. Z centrální evidence exekucí (č.l. 134 a násl.) vyplývá řada exekučních řízení vedených vůči obž. ██████ Na č.l. 146 spisu je zpráva katastru nemovitostí, podle níž obž. ██████ ██████ ██████. Podle lustrace v evidencích orgánů správy sociálního zabezpečení (č.l. 147) obž. ██████ v poslední době pracoval jen krátce, a to brigádně ██████ ██████. Podle zprávy živnostenského úřadu (č.l. 148) obž. ██████. Podle zprávy Magistrátu města České Budějovice (č.l. 150) ██████. Na č.l. 151 se nachází zpráva ██████ ██████. ██████. Podle pracovního hodnocení společnosti ██████ ██████ (č.l. 153) obž. ██████ pracoval pro tamní společnost pouze krátce, ██████ ██████. Byla mu vyplacena odměna v řádu jednotek tisíc korun. Dále byly k důkazu provedeny také osobní výkazy obžalovaného, jmenovitě opis evidence Rejstříku trestů, výpis lustrace Centrální evidence stíhaných osob a další, ██████ ██████.
- 5 Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu podle § 2 odst. 6 tr.ř., dospěl k závěru, že není překážek bránících v uznání viny obžalovaného. Protože důkazy k otázce viny obžalovaného soud vzhledem k přijetí prohlášení viny v hlavním líčení neprováděl, o čemž rozhodl usnesením podle § 206c odst. 6 tr.ř., musel se v rámci odůvodnění rozsudku vystříhat jejich hodnocení, a to vzhledem k ustanovení § 2 odst. 12 tr.ř. a § 220 odst.2 tr.ř. V té souvislosti je proto soud nucen omezit se na konstatování, že pokud by důkazy k otázce viny obžalovaného shledal nedostatečnými, musel by postupovat podle § 206c odst. 5 tr.ř. a prohlášení viny nepřijmout. Hodnocení proto soud mohl podrobit toliko důkazy vztahující se k osobním poměrům obžalovaného – závěry tohoto hodnocení jsou pak podrobněji rozvedeny níže.
- 6 Pokud jde o **právní hodnocení** zjištěného skutkového stavu, dospěl soud k závěru, že obžalovaný naplnil jednáním popsáním ve výroku rozsudku všechny zákonné znaky skutkové podstaty trojnásobného přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr.z., neboť obžalovaný po dobu delší než čtyři měsíce neplnil zákonnou vyživovací povinnost podle § 910 a násl. ke třem dětem. Protože každé z dětí se nacházelo v jiném výchovném prostředí, byla tato jednání obžalovaného právně posouzena jako tři samostatné trestné činy (*ke tomu srov. např. rozhodnutí publikované pod č. 47/2017 Sb. rozh. tr.*) Obžalovaný je otcem pošk. dětí, což bylo prokázáno rodnými listy dětí. Obžalovaný je z toho titulu podle § 910 a násl. obč. zákoníku povinen přispívat na jejich výživu. Protože osobní péči o děti obž. ██████ nezajišťoval, bylo jeho povinností přispívat na jejich výživu v rozsahu určeném citovanými opatrovnickými rozsudky, přičemž ani trestní soud nemá věcný důvod jakkoli korigovat závěry opatrovnických soudů, pokud jde o výši výživného, které byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

- 14 **Míra zavinění obžalovaného** není dle zjištění soudu snižována působením žádné vnější okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného.
- 15 **Polehčující okolnosti** spočívají v tom, že obž. se k činu doznal (§ 41 písm. l) tr.z.) a při objasňování tr. činnosti s policií a následně se soudem řádně spolupracoval. (§ 41 písm. m) tr.z.)
- 16 **Přítěžující okolnosti** spočívají v tom, že obž. spáchal trestný čin ke škodě dítěte a současně osoby blízké (§ 42 písm. h) tr.z.), spáchal trestný čin na více osobách a pokračoval v něm po delší dobu (§ 42 písm. m) tr.z.), spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) tr.z.) a byl již pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. q) tr.z.) - v této souvislosti soud pouze dodává, že neshledal žádné skutkové okolnosti, které by mohly být podkladem pro to, aby soud podle § 42 písm. q) věta za středníkem tr.z. nepokládal tuto okolnost za přítěžující.
- 17 **Doba, která v době rozhodnutí soudu uplynula od spáchání činu**, nebyla podle názoru soudu nikterak excesivní a neměla tedy vliv na úvahu soudu o druhu a výměře trestu.
- 18 **Osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného**, nakolik byly dokazováním v hlavním líčení zjištěny, lze shrnout tak, že obž. je [REDACTED]. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- 19 **Dosavadní způsob života obžalovaného** není možné na podkladě provedeného dokazování podrobněji hodnotit, neboť poznatky k osobě obž. pozůstávají toliko z informací o jeho delikt ní minulosti a dále z informací, které ke své osobě poskytl sám obžalovaný.
- 20 **Chování obžalovaného po činu** nevykazuje žádná zřetele hodná specifika, která by bylo třeba zohledňovat při úvaze o druhu a výměře trestu.
- 21 **Snaha nahradit škodu** se u obž. nijak neprojevila.
- 22 **Postoj obž. k trestnému činu v trestním řízení** lze shrnout tak, že obž. prohlásil svou vinu ve smyslu § 206c tr.ř., což soud hodnotil podle § 39 odst. 1 tr.z. jako okolnost svědčící ve prospěch obž., aniž by však současně shledal podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) tr.z.
- 23 Veškeré shora uvedené okolnosti, které jsou podle zákona rozhodné pro úvahu soudu o druhu a výměře trestu, soud hodnotil a dospěl k závěru, že pokud jde o **druh trestu**, je v případě obžalovaného třeba ukládat trest odnětí svobody. Peněžítý trest nebyl namíste, protože vzhledem k nepříznivé majetkové situaci obž. by byl nedobytný (§ 68 odst. 6 tr.z.) Trest domácího vězení, jakkoli by byl obecně přípustný, nepokládal soud za vhodný s ohledem na sociální neukotvenost obž. a z ní plynoucí praktické obtíže při výkonu tohoto druhu trestu. Pokud jde o trest obecně prospěšných prací, tento nebyl shledán případným, neboť u speciálního recidivisty by se jevil jako nadmíru mírným nepřiměřený a z té příčiny nezákonný.
- 24 Soud dospěl k závěru o nutnosti ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody i u vědomí omezení, která pro ukládání tohoto trestu vyplývají v daném případě z **§ 55 odst. 2 tr.z.** Jestliže k nápravě obžalovaného a ke změně jako přístupu k plnění vyživovací povinnosti nepostačily ani nepodmíněné tresty, které mu byly v minulosti uloženy a které vykonal, pak lze nyní při zachování pravidel logického uvažování stěží dovozovat, že by k nápravě obžalovaného a zejména k ochraně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

společnosti před další delikvencí obžalovaného mohly postačit alternativní tresty nespojené s přímým omezením osobní svobody.

- 25 Jde-li o **výměru uloženého trestu**, dospěl soud k závěru, že tento je zapotřebí obžalovanému ukládat ve výměře 6 měsíců, tj. v polovině zákonné trestní sazby § 196 odst. 1 tr.z., která byla v daném případě podle § 43 odst. 1 tr.z. určující pro ukládání úhrnného trestu. Vzhledem k výše rekapitulovaným četným přitěžujícím okolnostem by mírnější trest v případě speciálního recidivisty nebyl přiměřený, byl by nadmíru mírný a proto nezákonný. S ohledem na prohlášení viny obžalovaného a další výše shrnuté polehčující okolnosti však soud shledal, že není s ohledem na § 38 odst. 2 tr.z. zapotřebí ukládat ani přísnější trest odnětí svobody.
- 26 Zařazení obž. pro výkon trestu do **věznice s ostrahou** vychází z ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr.z., neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro zařazení obž. do věznice se zvýšenou ostrahou.
- 27 Pokud jde o **náhradu vzniklé škody**, soud usnesením podle § 206 odst. 4 tr.ř. rozhodl, že připojivší se poškozené nemohou v trestním řízení uplatňovat nároky na náhradu škody vůči obžalovanému [REDAKCE]. Pokud jde o důvody tohoto postupu, lze pro stručnost odkázat na odůvodnění citovaného usnesení.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení. **Odvolání nemůže s úspěchem podat, kdo se práva odvolání vzdal.** Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.) Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.) Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.) Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 03. března 2025

Mgr. Jan Sklenář, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.